

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

การเมืองไทยในแม่บทของโครงเรื่อง (2475-2557)

เกษมภากรณ์ อัจฉริโยภาส

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ศึกษาและวิเคราะห์เหตุการณ์การเมืองไทยหลังระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ นับตั้งแต่คณะราษฎรได้ดำเนินการก่อวินาศกรรมเมื่อพ.ศ. 2475 จนถึง พ.ศ. 2557 โดยอธิบายภาพความเคลื่อนไหวที่ชัดเจนจากอดีต ปัจจุบัน และอนาคตตามแม่บทของโครงเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า

แม่บทของโครงเรื่องตามบทบาทการชิงอำนาจบนพื้นที่รัฐธรรมนูญระหว่าง “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ในฐานะเป็นตัวละครหลัก (protagonist) และ “กลุ่มราชานิยม” ในฐานะเป็นตัวละครปฏิปักษ์ (antagonist) ที่พิจารณาผ่านแม่บทของโครงเรื่อง (theme) อิงอยู่กับโครงเรื่อง (plot) จำนวน 5 โครงเรื่องที่แบ่งตามยุคสมัยรัฐธรรมนูญ และนำเสนอเรื่องราวเหตุการณ์ตามแนวทางการจัดวาง 4 ขั้นตอน คือ (1) เปิดเรื่อง (2) ความปรารถนาของตัวละคร (3) ตัวละครเผชิญอุปสรรคปัญหา และ (4) จบเรื่องอย่างทรงพลัง นั้นพบว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” สูญเสียศักยภาพในการชิงอำนาจบนพื้นที่รัฐธรรมนูญตลอดมา นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับแรกจนถึงฉบับท้ายสุดในสมัยปัจจุบัน เพราะไม่สามารถดำรงหลักการการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามหลักสากลที่เป็นอุดมคติของตนได้อย่างถาวร แม้ว่าได้ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 เพราะ “อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย” ที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญทุกฉบับ มิได้ยึดโยงอยู่กับประชาชนผ่านสภาผู้แทนราษฎรและผ่านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอย่างแท้จริงที่สุด และมีการแทรกแซงของคณะอภิชนาธิปไตยทหารเป็นเงื่อนไขและอุปสรรคขัดขวางอย่างมากต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยตามหลักการสากลที่เป็นอุดมคติของ “กลุ่มหัวก้าวหน้า” อุปสรรคขัดขวางเรียกว่า “วงจรอุบาทว์” (vicious cycle)

ดังนั้น ในมิติแม่บทของโครงเรื่อง “กลุ่มหัวก้าวหน้า” จึงเป็นกลุ่มบุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่พ้นฝ่าอุปสรรคเพื่อให้บรรลุอุดมคติอันรุ่งโรจน์ แต่กลับต้องรับหน้าที่ที่นำไปสู่ความหายนะจนต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวง เผชิญสถานการณ์เรื่องผิดกลายเป็นเรื่องถูก ในที่สุดต้องเผชิญปัญหาที่ไม่มีคำตอบตลอดมาจนถึงเวลาปัจจุบัน ซึ่งสรุปแก่นเรื่องว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอาจไม่ได้อยู่ที่นั่น” ที่สำคัญที่สุดคือ ถ้าแก่นเรื่องเป็นเช่นเดิม อนาคตสังคมวัฒนธรรมการเมืองไทยจะเป็นเช่นเดิมเช่นเดียวกัน

คำสำคัญ : การเมืองไทย, แม่บทของโครงเรื่อง, ระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์, อำนาจนำกลุ่มหัวก้าวหน้า, กลุ่มราชานิยม

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

Thai Politics according to the Masterplots (1932-2014)

Jessadaporn Achariyopas

Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University

Abstract

The objectives of this research were to study the Thai politics after the period of absolute monarchy from 1932 to 2014. The study explained the political history of Thailand from the past to the tendency for the future according to the masterplots. The findings of the study were as the following. The masterplots concerning the competition for hegemony over the country's constitutions between the progressives as the protagonist and the royalists as the antagonist were conducted by the 5 plots which developed under a set of foundational principles of story outline: exposition, objective, confrontation, and ending (knockout power). They revealed that the progressives could not have maintained so wide a hegemony over the country's constitutions since 1932 to 2014. It was because the "sovereignty of the people" referred to in all of the country's constitutions has completely not related with the House of Representatives and the people's political participation and the country's constitutions would be violated by a coup d'état which has been a part of the vicious cycle that has ceaselessly occurred for 83 years.

In terms of the masterplots, the progressives had been the person being influenced by an obligation, fighting to achieve a cherished ideal, assuming a role that leads directly to catastrophe which oppressed them to make the supreme sacrifice, to encounter situations whereby a wrong was righted, and finally to confront a puzzle with no solution. Therefore, the theme of political history of Thailand from 1932-2014 was that "Where there is a will, there is not a way." In addition and most importantly, if the theme would not remain stable, the future of Thai politics would not have occurred in the same way.

Keywords : Thai Politics, Masterplots, Absolute Monarchy, Hegemony, Progressives, Royalists

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

บทนำ

เมื่อกล่าวถึงการเมืองไทยหลังระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ นับตั้งแต่คณะราษฎรได้ดำเนินการอภิวัฒน์เมื่อพ.ศ. 2475 จนถึง พ.ศ. 2557 นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์การเมืองไทย นักประวัติศาสตร์การเมืองไทย และสื่อมวลชนมักอธิบายถึงสาเหตุและเหตุการณ์หลายกรณี ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศไทย เช่น อิทธิพลของแนวคิดจากโลกตะวันตก สำนักทางประวัติศาสตร์ (อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์, 2531: 329-337) การชิงอำนาจการปกครองประเทศระหว่างแนวคิดอนุรักษนิยมและแนวคิดเสรีนิยม (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, 2549 : 121-170) การชิงอำนาจนำเหนือการเมืองระหว่างกลุ่มนายทุนเก่ากับกลุ่มนายทุนใหม่ (อภิชาติ สถิตนิรามัย, 2556 : 325) ความสัมพันธ์เชิงผลประโยชน์ด้านธุรกิจระหว่างกลุ่มนายทหาร ผู้กุมอำนาจกับกลุ่มธุรกิจหลัก (ผาสุก พงษ์ไพจิตร, คริส เบเกอร์, 2542 : 465-470, 560) หรือ สังคมไทยตกอยู่ภายใต้แนวคิด “รัฐข้าราชการ” หรือ “อำมาตยาธิปไตย” (bureaucratic polity) (อดิพันธ์ พรหมพันธุ์ใจ, 2558 : 77) ทั้งนี้ คำอธิบายจากหลายแนวคิดดังกล่าวนี้ มักเป็นการเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงของการเมืองไทยอย่างน่าสนใจ โดยเรื่องราวเหตุการณ์ทางการเมืองนั้นมีฝ่ายรุกและฝ่ายรับ แต่ละฝ่ายล้วนเคยได้เปรียบและเคยเสียเปรียบ มีช่วงรุ่งเรือง มีช่วงตกต่ำ มีครองอำนาจ มีเสียอำนาจ ผลัดกันแพ้ ผลัดกันชนะ

อย่างไรก็ตาม คำอธิบายถึงสาเหตุและเหตุการณ์การเมืองไทยกลับไม่มีคำตอบอะไรเลยที่เป็นความชัดเจนหรืออย่างน้อยสามารถให้ภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อความคาดหวังทางการเมืองของประเทศไทย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการเมืองของ

ประเทศไทยเป็นเสมือนเรื่องเล่าของความจริงกับจินตนาการ ยิ่งไปกว่านั้นเรื่องเล่ายังเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ (incidents) โดยมีได้จำกัดว่าต้องเป็นเหตุการณ์ที่แต่งขึ้นหรือเป็นประวัติศาสตร์นิพนธ์ โดยความหมายคือประวัติศาสตร์นิพนธ์มีการเล่าเรื่องราวของอดีต ซึ่งสำหรับการเล่าเรื่องและประวัติศาสตร์นิพนธ์นั้นเฮย์เดน ไวท์ (Hayden White) ได้อธิบายว่า “การสร้างโครงเรื่องและการลำดับเหตุการณ์ของประวัติศาสตร์นิพนธ์มีธรรมชาติของการเล่าที่คล้ายกันกับโครงเรื่องของเรื่องเล่าตามวัฒนธรรมแต่ละแห่ง” (Hayden White, 1987 : 122) ทั้งนี้เพราะกระบวนการเล่าของประวัติศาสตร์นิพนธ์และเรื่องเล่ามีการเลือกการตัด การเติมช่องว่างโครงสร้างของเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นเรื่องราวที่มีความสมจริงมากที่สุด

กล่าวได้ว่า เรื่องเล่าและประวัติศาสตร์นิพนธ์ต่างเป็นการประกอบสร้างเรื่องราว และหากกล่าวจำเพาะที่เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่ผ่านเป็นอดีตแล้ว สิ่งที่เป็นจริงที่สุด คือ ไม่มีความจริงเนื่องจากเหตุการณ์ต่าง ๆ มีมากมายไม่อาจทราบได้อย่างแน่ชัดว่าความจริงที่แท้จริงของเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้นคืออะไร (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2543 : 4) ดังนั้น สามารถกล่าวโดยสรุปถึงความเป็นเรื่องเล่าในประวัติศาสตร์นิพนธ์ได้ดังคำอธิบายของธงชัย วินิจจะกุล ดังนี้ “ประวัติศาสตร์กลับถูกเผยโฉมว่าแท้จริงแล้วเป็นญาติใกล้ชิดกับวรรณกรรมที่อาศัยวิธีการทางการประพันธ์ การวิพากษ์วิจารณ์ และการตรวจสอบทางประวัติศาสตร์ มิใช่เพียงแค่เรื่องของหลักฐานข้อมูลหรือทฤษฎีทางสังคมศาสตร์อีกต่อไป แต่กลับรวมถึงปัจจัยทางการประพันธ์และทฤษฎีทางวรรณคดีที่มีผลต่อการถ่ายทอดและการเสนอเรื่องราวในอดีตอีกด้วย” (ธงชัย วินิจจะกุล, 2544 : 379)

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

โดยความหมายของคำอธิบายดังกล่าวนั้น เมื่อนำเรื่องราวเหตุการณ์ทางการเมืองวางลงในแม่บทของโครงเรื่อง (masterplots) ภาพที่เห็นกลับมีความชัดเจนอย่างมากนับจากอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ดังนั้น จากสภาพการณ์ของการเมืองไทย และเหตุผลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความบังคลาใจที่จะศึกษาวิธีอธิบายสภาวะของการเมืองไทยด้วยแม่บทของโครงเรื่อง ทั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าโดยนำแม่บทของโครงเรื่องมาอธิบายการเมืองไทยผ่านองค์ประกอบของโครงเรื่องหรือเทคนิคการสร้างโครงเรื่องเล่าที่กำหนดขั้นตอนการนำเสนอ 4 ขั้นตอน คือ (1) เปิดเรื่อง (2) ความปรารถนาของตัวละคร (3) ตัวละครเผชิญอุปสรรคปัญหา และ (4) จบเรื่องอย่างทรงพลัง (James Scott Well, 2004 : 10-13) ผลลัพธ์จากการศึกษาสามารถทำให้เกิดความเข้าใจได้อย่างกระจ่างแจ้งต่อเส้นทางประวัติศาสตร์การเมืองไทยจากอดีตจนถึงอนาคต เหตุการณ์ที่การวิจัยเรื่องการเมืองไทยในแม่บทของโครงเรื่อง (2475-2557) จึงมีความสำคัญต่อการอธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยเป็นอย่างมาก นอกจากนั้น การอธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองผ่านแม่บทของโครงเรื่องยังเป็นมุมมองต่อการเมืองไทยอย่างที่ไม่เคยมีปรากฏมาก่อน

เป้าหมายการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงทางวิชาการเกี่ยวกับเหตุการณ์การเมืองไทยหลังระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ นับตั้งแต่คณะราษฎรได้ดำเนินการปฏิวัติเมื่อพ.ศ. 2475 จนถึง พ.ศ. 2557 และเกี่ยวกับกลวิธีการเล่าเรื่องตามแม่บทของโครงเรื่อง
2. เพื่อใช้เป็นเอกสารทางวิชาการสำหรับศึกษาประกอบการเรียนการสอนด้านวรรณกรรม

ที่เกี่ยวกับกลวิธีการเล่าเรื่องตามแม่บทของโครงเรื่อง และด้านรัฐศาสตร์ที่เกี่ยวกับการเมืองไทยสมัยใหม่

3. เพื่อพิสูจน์และยืนยันว่ากลวิธีการเล่าเรื่องตามแม่บทของโครงเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์เรื่องราวความเปลี่ยนแปลงทางสังคมการเมืองไทยสามารถบ่งบอกแนวโน้มทาง การเมืองของสังคมไทยในอนาคตได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เหตุการณ์การเมืองไทยหลังระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ นับตั้งแต่คณะราษฎรได้ดำเนินการปฏิวัติเมื่อพ.ศ. 2475 จนถึง พ.ศ. 2557 ผ่านกลวิธีการเล่าเรื่องตามแม่บทของโครงเรื่อง
2. เพื่อนำเสนอมุมมองใหม่ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนต่อเหตุการณ์เรื่องราวความเปลี่ยนแปลงทางสังคมการเมืองไทยผ่านกลวิธีการเล่าเรื่องตามแม่บทของโครงเรื่อง
3. เพื่ออธิบายภาพร่างความเคลื่อนไหวที่ชัดเจนจากอดีต ปัจจุบัน และอนาคตของเรื่องราวการเมืองไทยผ่านพลังของกลวิธีการเล่าเรื่องตามแม่บทของโครงเรื่อง

วิธีการวิจัย

การศึกษานี้เป็นกระบวนการวิจัย (methodology) แบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ที่เป็นการศึกษาค้นคว้าเชิงเอกสาร (documentary research) ที่ดำเนินการกรอบแนวคิดว่า เหตุการณ์ทางสังคมการเมืองการปกครองของประเทศไทย มีจำนวนมากมายเกินกว่าจะรู้ได้โดยง่ายว่าเรื่องใดเป็นจริง เรื่องใดเป็นเท็จ ที่สำคัญยิ่งคือเรื่องจริง จริง ๆ ในอดีต

เน้นความเป็นวัฏจักร คือ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลย้อนหลังให้ชัดเจน เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้สู่สังคม

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

ยังไม่เป็นที่รู้โดยชัดเจน ยิ่งไปกว่านั้นกลับกลายเป็นว่ายังไม่มี “เรื่อง” ให้รู้ด้วยซ้ำ (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2543 : 4) เพราะเรื่องราวต่าง ๆ ล้วนเป็นเหตุการณ์มากมายดังกล่าวแล้ว โดยเหตุการณ์เหล่านั้นไม่มีการผูกเข้ากันแต่อย่างใด ฉะนั้น คำอธิบายที่เห็นว่าเป็นเหตุการณ์ของเรื่องนั้น ๆ จึงเป็นแต่เพียงการประกอบสร้าง “เรื่อง” ขึ้นมา หมายความว่า นักประวัติศาสตร์เป็นผู้นำเหตุการณ์มาร้อยเรียงเป็นเรื่องราว (emplotment) ผ่านการใช้จินตนาการประกอบสร้าง เพื่ออธิบายเหตุการณ์ที่เป็นไปได้ ใกล้เคียงความจริงที่สุดจากเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เหตุการณ์นั้น นักประวัติศาสตร์จึงเลือกใช้ ตัดทิ้ง เน้นบางเหตุการณ์ให้เด่นกว่าเหตุการณ์อื่น ตามเทคนิคการสร้างโครงเรื่องเล่า (story outline) ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการนำเสนอเหตุการณ์ผ่านกรอบวิธีคิดที่ผู้อ่านทั่วไปเข้าใจและคุ้นเคย กรอบวิธีคิดดังกล่าวคือขอบของการเล่าเรื่องที่ ถูกนำมาใช้เป็นวิธีดำเนินการวิจัย ฉะนั้น การวิจัย ประวัติศาสตร์การเมืองไทยในแม่บทของ โครงเรื่องจึงเป็นการศึกษาภาพความเคลื่อนไหว ของเรื่องราวการเมืองการปกครองของประเทศไทย จากอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งผลลัพธ์จากการศึกษาไม่ว่าจะเป็นลักษณะใดจากแม่บทของ โครงเรื่อง ล้วนชี้ให้เห็นถึงพลังของเรื่องเล่าอัน ดำเนินไปตามแม่บทของโครงเรื่อง

การวิเคราะห์การเมืองไทยในแม่บทของ โครงเรื่อง

การศึกษาวิจัยการเมืองไทยในแม่บทของ โครงเรื่องดำเนินการวิเคราะห์ผ่านแม่บทของ โครงเรื่อง ซึ่งแม่บทของโครงเรื่อง (masterplot) ตามความหมายของวิลเลียม วอลเลซ คูก (William Wallace Cook) ที่อธิบายความไว้ใน หนังสือชื่อ *Plotto: The Classic Plot Suggestion Tool for Writers of Creative Fiction* หมายถึง

แก่นเรื่อง (theme) ที่แฝงอยู่ในโครงเรื่อง (William Wallace Cook, 1928 : 1) ดังนั้น อาจกล่าว ขยายความเพิ่มเติมได้ว่า แก่นเรื่องเป็นความคิด สำคัญเชิงปรัชญาที่เกิดจากการหยั่งเห็นผ่าน การคิดและการรับรู้อย่างสอดคล้องกับ ประสบการณ์ชีวิตของคนเราที่ปรากฏอยู่ใน เรื่องเล่า ซึ่งมีใช้เรื่องราวของชีวิตจริงจากภายนอก ทั้งหมด นอกจากนั้น แม่บทของโครงเรื่อง หรือ แก่นเรื่องจากความเห็นของวิลเลียม วอลเลซ คูก ประกอบด้วยองค์ประกอบ (clause) 3 ส่วน คือ (1) องค์ประกอบ A (A clauses) เป็นส่วนเริ่มต้น ที่นำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลัก (protagonist) (2) องค์ประกอบ B (B clauses) เป็นส่วนกลางที่นำเสนอการเริ่มต้นของเหตุการณ์ และพัฒนาการของเหตุการณ์อันมีการกระทำ เกิดขึ้น (3) องค์ประกอบ C (C clauses) เป็น ส่วนปลายของเรื่องราวที่ดำเนินไป เพื่อสรุป เหตุการณ์การกระทำที่เกิดขึ้นทั้งหมด ทั้งนี้ โดย หลักการของ “แม่บทของโครงเรื่อง” ตาม แนวทางของ William Wallace Cook ผู้สร้าง แนวคิดนี้ กล่าวว่างค์ประกอบ A ใด ๆ สามารถ รวมเข้ากับองค์ประกอบ B ใด ๆ และ องค์ประกอบ C ใด ๆ ได้เสมอ ซึ่งก่อให้เกิด “แม่บทของโครงเรื่อง” จำนวนมากประมาณ 13,950 แม่บท

กรณีดังกล่าวนี้ ทอม ซอว์เยอร์ และ อาร์เธอร์ เดวิด ไวน์การ์เตน (Tom Sawyer and Arthur David Weingarten) นำเสนอตาราง “แม่บทของโครงเรื่อง” ในหนังสือชื่อ *Plots Unlimited* ที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ ขององค์ประกอบ A (A clauses) องค์ประกอบ B (B clauses) และ องค์ประกอบ C (C clauses) ไว้ โดยตารางนี้เรียกว่า “ตารางประสาน องค์ประกอบแห่งแม่บทของโครงเรื่อง”

เน้นความเป็นวัฏจักรของสังคมที่อุดมไปด้วยคุณธรรมให้เกิดขึ้น เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สังคม

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

(MasterPlots with Interchangeable Clauses Chart) หรือ “ตารางแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlot Chart) ซึ่งเมื่อนำหัวข้อต่าง ๆ จากองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบประสานเข้าด้วยกัน จะเกิดโครงเรื่องและแม่บทของโครงเรื่องหรือแก่นเรื่องขึ้น ทั้งนี้ ทอม ซอร์เวย์อร์ และอาร์เธอร์ เดวิด ไวน์การ์เตน ได้อธิบายความหมายองค์ประกอบทั้งสามส่วนให้กระจ่างชัดเพิ่มขึ้นว่า องค์ประกอบ A (A clauses) หมายถึง ประเภทของลักษณะตัวละคร องค์ประกอบ B (B clauses) หมายถึง การก่อเกิดและดำเนินไปของเรื่องราวเหตุการณ์ องค์ประกอบ C (C clauses) หมายถึง การดำเนินไปและการคลี่คลายของการกระทำ (Tom Sawyer and Arthur David Weingarten, 2004 : 16-21)

ความเปลี่ยนแปลงด้านการเมืองการปกครองของประเทศไทยภายหลังเหตุการณ์ที่ “คณะราษฎร” ยึดอำนาจการบริหารประเทศเมื่อ พ.ศ. 2475 และสถานการณ์ต่าง ๆ ทางการเมืองได้ดำเนินไปจนถึง พ.ศ. 2557 นั้น ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ตามแม่บทของโครงเรื่องที่ปรากฏอยู่ในหนังสือชื่อ *Plotto: The Classic Plot Suggestion Tool for Writers of Creative Fiction* และในหนังสือชื่อ *Plots Unlimited* ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้าแล้ว แม่บทของโครงเรื่องมีลักษณะดังนี้

A (8) บุคคลผู้มีภารกิจหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ (A person influenced by an obligation),

B (37) พินฝ่าอุปสรรคเพื่อให้บรรลุอุดมคติอันรุ่งโรจน์ (Fighting to achieve a cherished ideal)

C (4) รับหน้าที่ที่นำไปสู่ความหายนะ (Assumes a role that leads directly to catastrophe)

(6) ทำการเสียสละอย่างใหญ่หลวง (makes the supreme sacrifice)

(10) เผชิญสภาวะการณ์เรื่องผิดกลายเป็นเรื่องถูก (Encounters a situation whereby a wrong is righted)

(13) ในที่สุด เผชิญปัญหาที่ไม่มีคำตอบ (Finally confronts a puzzle with no solution)

ผลการวิจัย

การศึกษากาพย์การเมืองไทยในแม่บทของโครงเรื่องตามบทบาทการชิงอำนาจนาบนพื้นรัฐธรรมนุญระหว่าง “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ในฐานะเป็นตัวละครหลัก (protagonist) และ “กลุ่มราชานิยม” ในฐานะเป็นตัวละครปรปักษ์ (antagonist) โดยพิจารณาผ่านแม่บทของโครงเรื่อง (theme) ซึ่งอิงอยู่กับโครงเรื่อง (plot) จำนวน 5 โครงเรื่องที่แบ่งตามยุคสมัยรัฐธรรมนูญ และนำเสนอเรื่องราวเหตุการณ์ตามแนวทางการจัดวาง 4 ขั้นตอน คือ (1) เปิดเรื่อง (2) ความปรารถนาของตัวละคร (3) ตัวละครเผชิญอุปสรรคปัญหา และ (4) จบเรื่องอย่างทรงพลัง นั้น พบว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” สูญเสียศักยภาพในการชิงอำนาจนาบนพื้นรัฐธรรมนุญตลอดมา นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับแรกจนถึงฉบับท้ายสุดที่อยู่ในสมัยปัจจุบัน เหตุนี้ แม่บทของโครงเรื่องหรือแก่นเรื่องของการเมืองไทยนับจากปีพุทธศักราช 2475-2557 คือ “ผู้มีภารกิจต้องฝ่าอุปสรรคแต่อาจพบกับความหายนะ” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอาจไม่ได้อยู่ที่นั่น” เพราะในโลกของความเป็นจริงมี

เน้นความเป็นวัง ปฏิกิริยาของสังคมที่อุดมด้วยคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

เงื่อนไขมากมายที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของมนุษย์ ทั้งนี้ ประเด็นที่น่าสนใจที่ควรนำมาอภิปรายผลมีดังนี้

1. การเมืองไทยในแม่บทของโครงเรื่องรัฐธรรมนูญที่ 1 (พ.ศ. 2475 – 2489)

ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการทหารบก ทหารเรือ ข้าราชการพลเรือน และพลเรือนที่เรียกตนเองว่า “คณะราษฎร” ยึดอำนาจเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบอบประชาธิปไตย ซึ่งโดยความหมายตามตาราง “แม่บทของโครงเรื่อง” ในหนังสือชื่อ *Plots Unlimited* ที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ ขององค์ประกอบ A (A clauses) องค์ประกอบ B (B clauses) และ องค์ประกอบ C (C clauses) โดยตารางนี้เรียกว่า “ตารางประสานองค์ประกอบแห่งแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlots with Interchangeable Clauses Chart) หรือ “ตารางแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlot Chart) นั้น การยึดอำนาจเปลี่ยนแปลงการปกครองฯ ดังกล่าวตามแม่บทของโครงเรื่องจึงมีความหมายว่า “คณะราษฎร” มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบ

เมื่อเกิดสำนึกทางประวัติศาสตร์ที่เชื่อว่า สามัญชนในฐานะเป็นปัจเจก ระบบราชการ และระบบสังคมย่อมสามารถก้าวไปข้างหน้าเองได้ ซึ่งเป็นผลมาจากความรู้ความสามารถของตนเอง มิได้เป็นผลมาจากการพระราชทานความก้าวหน้าโดยพระมหากษัตริย์ ตนเองสามารถมีส่วนที่จะ “กำหนด” ความเปลี่ยนแปลงที่จะนำความเจริญก้าวหน้าให้แก่ชาติต่อไปในอนาคต เช่นเดียวกัน สามัญชนจึงดำเนินการเปลี่ยนแปลงด้านการเมืองการปกครองของประเทศไทยภายหลังเหตุการณ์ที่ “คณะราษฎร” ยึดอำนาจการบริหารประเทศเมื่อ พ.ศ. 2475 และ

สถานการณ์ต่าง ๆ ทางการเมืองได้ดำเนินไปจนถึง พ.ศ. 2489 แม้ว่าสามัญชนมิได้เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์เลยก็ตาม การดำเนินการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนั้นเป็นการชิงอำนาจนำผ่าน “ระบอบรัฐธรรมนูญ” หรือชิงอำนาจนำระหว่างกันบนพื้นที่รัฐธรรมนูญ ทว่า ท้ายที่สุดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2489 กลับเปิดพื้นที่ผ่านการประนีประนอมจนทำให้กลุ่ม “อนุรักษนิยม” หรือ “อำมาตย์” และ “กลุ่มอำนาจนิยม” ที่เป็นข้าราชการพลเรือนและข้าราชการทหารผองาตเหนือ “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ที่เป็นฝ่ายปฏิบัติ เหตุการณ์ดังกล่าวนี้มีความหมายว่าการฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้บรรลุอุดมคติอันรุ่งโรจน์ของ “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ยังไปไม่ถึงฝั่งแห่งความฝันที่คณะราษฎรปึกหมุดหมายไว้ให้ ณ เวลายุ่งรุ่ง 24 มิถุนายน 2475

“คณะราษฎร” ผู้มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยยึดอำนาจการบริหารประเทศเมื่อ พ.ศ. 2475 แม้ว่าฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้บรรลุอุดมคติอันรุ่งโรจน์จนถึง พ.ศ. 2489 เหตุการณ์กลับมิได้เป็นไปสมดังเจตนา ตรงกันข้ามเรื่องราวพลิกผันกลายเป็นทางนำไปสู่การ “ฉีก” รัฐธรรมนูญ อันมีความหมายว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” รับหน้าที่ที่นำไปสู่ความหายนะต่ออุดมคติของตนเอง พวกเขาจำต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวงในการกระทำการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ทว่า กลับต้องเผชิญสภาวะการณ์อันผิดพลาดไปจากอุดมคติคือเรื่องผิดกลายเป็นเรื่องถูก ในที่สุด พวกเขาเผชิญปัญหาที่ไม่มีคำตอบ

2. การเมืองไทยในแม่บทของโครงเรื่องรัฐธรรมนูญที่ 2 (พ.ศ. 2490 – 2502)

ผลการวิจัยพบว่า รัฐบาลนายปรีดี พนมยงค์ ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เน้นความเป็นวัฏจักรของสังคมที่อุดมด้วยคุณธรรมให้เกิดขึ้น เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สังคม

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

พ.ศ. 2489 และรัฐบาลพลเรือตรีถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ (หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์) พยายามสืบทอดเจตนา และความมุ่งหวังของ “คณะราษฎร” เพื่อบรรลุอุดมคติอันรุ่งโรจน์ให้ประเทศมีความเป็นประชาธิปไตยตามหลักการสากล ซึ่งโดยความหมายตามตาราง “แม่บทของโครงเรื่อง” ในหนังสือชื่อ *Plots Unlimited* ที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ ขององค์ประกอบ A (A clauses) องค์ประกอบ B (B clauses) และ องค์ประกอบ C (C clauses) โดยตารางนี้เรียกว่า “ตารางประสานองค์ประกอบแห่งแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlots with Interchangeable Clauses Chart) หรือ “ตารางแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlot Chart) นั้น กล่าวได้ว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบ

รัฐบาลพลเรือตรีถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ (หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์) ถูกรัฐประหารโดยกลุ่มทหารนอกราชการนำโดย พล.ท.ผิน ชุณหะวัณ เหตุนั้น “กลุ่มหัวก้าวหน้า” จำเป็นต้องยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่ยากจะแก้ไข สถานการณ์เช่นนั้นนับเป็นปัญหาใหญ่หลวงอย่างยิ่งที่ทำให้ความหวังที่จะไปถึงความไฝ่ฝันในระบอบประชาธิปไตยห่างไกลออกไปมากยิ่งขึ้นจนกระทั่งส่งผลให้พื้นที่ทางการเมืองของ “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ร่อยหรอลงจนหมดสิ้นทันที แม้ว่าจะได้พยายามฟันฝ่าอุปสรรคเพียงใดก็ตามจากการก่อกบฏที่เกิดขึ้นในเวลาภายหลัง นายปรีดี พนมยงค์ พยายามกู้คืนพื้นที่ทางการเมืองแต่ปราศัยจนต้องลี้ภัยการเมืองไปที่ประเทศจีนและประเทศฝรั่งเศส ไม่มีโอกาสกลับคืนประเทศไทยอีกเลย นักการเมือง “กลุ่มหัวก้าวหน้า” หลายคนถูกสังหาร ดังนั้น กล่าวได้ว่าการณ์ร้ายการเมือง การถูกจับกุม และการสังหารนักการเมืองกลายเป็นการถอนรากถอนโคนพลังของ “กลุ่มหัวก้าวหน้า”

“กลุ่มหัวก้าวหน้า” ผู้พยายามสืบทอดอุดมคติของ “คณะราษฎร” ที่มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยยึดอำนาจการบริหารประเทศเมื่อ พ.ศ. 2475 แม้ว่าพวกเขาฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้บรรลุอุดมคติอันรุ่งโรจน์จนถึง พ.ศ. 2489 แต่เหตุการณ์กลับมิได้เป็นไปตามดังเจตนา ตรงกันข้ามเรื่องราวกลับพลิกผันกลายเป็นทางนำไปสู่การ “ถูกถอนรากถอนโคน” และ “ฉีก” รัฐธรรมนูญจนสูญเสียการครองอำนาจ อันมีความหมายว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” รับหน้าที่ที่นำไปสู่ความหายนะ ไม่บรรลุต่ออุดมคติของตนเอง พวกเขาจำต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวงในการกระทำการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ทว่ากลับต้องเผชิญสภาวะการณ์อันผิดพลาดไปจากอุดมคติ คือเรื่องผิดกลายเป็นเรื่องถูก ในที่สุด พวกเขาเผชิญปัญหาที่ไม่มีคำตอบ

3. การเมืองไทยในแม่บทของโครงเรื่องรัฐธรรมนูญที่ 3 (พ.ศ. 2511 – 2519)

ผลการวิจัยพบว่า เมื่อพ.ศ. 2516 และ พ.ศ. 2519 นิสิตนักศึกษา นักเรียน ปัญญาชน และประชาชนเรือนแสนร่วมชุมนุมขับไล่เผด็จการทหารซึ่งเป็น “กลุ่มอำนาจนิยม” และเรียกร้องให้ประเทศมีรัฐธรรมนูญฉบับถาวร ทั้งนี้ กล่าวได้ว่าบรรดาผู้คนจำนวนมากมายเหล่านั้นเป็น “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ที่เรียกร้องระบอบประชาธิปไตยตามหลักการสากล และบุคคลที่มีบทบาทเป็นแกนนำของการเรียกร้องนั้นนับเป็น “กลุ่มหัวก้าวหน้า” รุ่นใหม่ ที่พยายามสืบทอดเจตนาและความมุ่งหวังของ “คณะราษฎร” เพื่อบรรลุอุดมคติอันรุ่งโรจน์ให้ประเทศมีความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งโดยความหมายตามตาราง “แม่บทของโครงเรื่อง” ในหนังสือชื่อ *Plots Unlimited* ที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

ขององค์ประกอบ A (A clauses) องค์ประกอบ B (B clauses) และ องค์ประกอบ C (C clauses) โดยตารางนี้เรียกว่า “ตารางประสานองค์ประกอบแห่งแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlots with Interchangeable Clauses Chart) หรือ “ตารางแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlot Chart) นั้น กล่าวได้ว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบ

นิสิตนักศึกษา ปัญญาชนที่นับเป็นบุคคล “กลุ่มหัวก้าวหน้า” เผชิญกับสถานการณ์ทางการเมืองที่ผันผวนวุ่นวายและการคุกคามจากอำนาจรัฐอย่างยากจะแก้ไข ทำให้จำเป็นต้องหนีภัยมืด “เข้าป่า” บุคคลใน “กลุ่มหัวก้าวหน้า” เหล่านั้นหลายคนถูกสังหาร สถานการณ์เช่นนี้นับเป็นปัญหาใหญ่หลวงอย่างยิ่ง ที่ทำให้ความหวังที่จะไปถึงความใฝ่ฝันในระบอบประชาธิปไตยห่างไกลออกไปจนเสมือนเป็นแสงริบหรี่ จนกระทั่งส่งผลให้ความหวังทางการเมืองของ “กลุ่มหัวก้าวหน้า” รุ่นใหม่หมดสิ้นทันที แม้ว่าได้พยายามเพียงใดก็ตามจากการขับไล่เผด็จการทหารออกจากประเทศแล้ว ดังนั้น กล่าวได้ว่าการหนีภัยการเมือง การถูกจับกุม การสังหารนิสิตนักศึกษาและปัญญาชนได้กลายเป็นอุปสรรคที่พวกเขาต้องฟันฝ่าข้ามไปให้พ้น

“กลุ่มหัวก้าวหน้า” รุ่นใหม่ ผู้พยายามสืบทอดอุดมคติของ “คณะราษฎร” ที่มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยยึดอำนาจการบริหารประเทศเมื่อ พ.ศ. 2475 แม้ว่าพวกเขาฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้บรรลุอุดมคติอันรุ่งโรจน์จนถึง พ.ศ. 2519 เหตุการณ์ทางการเมืองกลับมิได้เป็นไปตามดังเจตนา ตรงกันข้ามเรื่องราวกลับพลิกผันกลายเป็นทางนำไปสู่การ “ถูกถอนรากถอนโคน” และ การชิงอำนาจนำบนพื้นที่รัฐธรรมนูญห่างไกลความจริงจนจะ

กลายเป็นความฝัน อันมีความหมายว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” รุ่นใหม่ รับหน้าที่ที่นำไปสู่ความหายนะ ไม่บรรลุต่ออุดมคติของตนเอง พวกเขาจำต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวงในการขับไล่เผด็จการทหาร ทว่า กลับต้องเผชิญสภาวะการณ์อันผิดพลาดไปจากอุดมคติคือเรื่องผิดกลายเป็นเรื่องถูก ในที่สุด พวกเขาเผชิญปัญหาที่ไม่มีคำตอบ

4. การเมืองไทยในแม่บทของโครงเรื่องรัฐธรรมนูญที่ 4 (พ.ศ. 2520 – 2534)

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนหนึ่ง สื่อมวลชนบางส่วน ปัญญาชนจำนวนหนึ่ง และนายทหารประชาธิปไตย พยายามเสนอแนวคิดทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยผ่านกลไกอำนาจของรัฐ ดังกรณีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี 66/2523 และ 66/2525 และแม้แต่กรณีของการพยายามทำรัฐประหารล้มล้างอำนาจรัฐบาลที่สถาปนาระบอบรัฐราชการ ทั้งนี้ กล่าวได้ว่าบรรดาผู้ที่นับเป็น “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ที่เรียกร้องระบอบประชาธิปไตยที่เป็นหลักการสากล เหล่านั้น พยายามสืบทอดเจตนาและความมุ่งหวังของ “คณะราษฎร” เพื่อบรรลุอุดมคติอันรุ่งโรจน์ให้ประเทศมีความเป็นประชาธิปไตยตามหลักการสากล ซึ่งโดยความหมายตามตาราง “แม่บทของโครงเรื่อง” ในหนังสือชื่อ *Plots Unlimited* ที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ ขององค์ประกอบ A (A clauses) องค์ประกอบ B (B clauses) และ องค์ประกอบ C (C clauses) โดยตารางนี้เรียกว่า “ตารางประสานองค์ประกอบแห่งแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlots with Interchangeable Clauses Chart) หรือ “ตารางแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlot Chart) นั้น กล่าวได้ว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบ

ประชาชนส่วนหนึ่ง สื่อมวลชนบางส่วน ปัญญาชนจำนวนหนึ่ง และนายทหารประชาธิปไตย

เน้นความเป็นวัฏจักรของสังคมที่อุดมด้วยคุณธรรมให้เกิดขึ้น เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สังคม

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

ที่นับเป็น “กลุ่มหัวก้าวหน้า” เผชิญกับสถานการณ์ทางการเมืองที่ทำให้จำต้องอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญที่ไม่ยืดหยุ่นกับประชาชนและที่ในพื้นที่การครองอำนาจนำแก่ “กลุ่มราชานิยม” อย่างมากมายจนสามารถสถาปนารัฐบาล ที่สร้างนโยบายการบริหารบ้านเมืองแบบรัฐราชการ สร้างนโยบายความมั่นคงของชาติผ่านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2524-2529) และสร้างสังคมบ้านเมืองให้เป็นระบอบประชาธิปไตยครึ่งใบแบบไทย สถานการณ์เช่นนั้นเป็นอุปสรรคใหญ่หลวงอย่างยิ่ง ที่ทำให้ความหวังที่จะไปให้ถึงความไฝฝันในระบอบประชาธิปไตยที่เป็นหลักการสากลยิ่งห่างไกลออกไปจนเสมือนเป็นแสงริบหรี่รางเลือน ยิ่งไปกว่านั้นยังส่งผลให้ความหวังทางการเมืองของ “กลุ่มหัวก้าวหน้า” หดหู่ลงอย่างปราศจากบทบาททางการเมืองโดยทันที กล่าวได้ว่าระบอบรัฐราชการและสภาพการเมืองที่เป็นระบอบประชาธิปไตยครึ่งใบกลายเป็นอุปสรรคต่อการชิงอำนาจนำบนพื้นที่รัฐธรรมนูญของ “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ที่ต้องฟันฝ่าข้ามไปให้พ้น

“กลุ่มหัวก้าวหน้า” ยุคประชาธิปไตยครึ่งใบแบบไทย ผู้พยายามสืบทอดอุดมคติของ “คณะราษฎร” ที่มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยยึดอำนาจการบริหารประเทศเมื่อ พ.ศ. 2475 แม้ว่าพวกเขาพยายามแล้วภายหลังเหตุการณ์ 6 ตุลาฯ พ.ศ. 2519 เพื่อให้บรรลุดุจดมคติอันรุ่งโรจน์จนถึง พ.ศ. 2534 แต่เหตุการณ์ทางการเมืองกลับมิได้เป็นไปตามดังเจตนา ตรงกันข้ามเรื่องราวกลับพลิกผันกลายเป็นทางนำไปสู่การปราศจากบทบาททางการเมือง และการชิงอำนาจนำบนพื้นที่รัฐธรรมนูญยิ่งห่างไกลความจริงจนจะกลายเป็นเรื่องราวของอดีต อันมีความหมายว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” รุ่นท้ายสุดดังกล่าว รับหน้าที่ที่นำไปสู่

ความหายนะที่ไม่บรรลุดุจดมคติของตนเอง พวกเขาจำต้องเสียสละอย่างมากในความพยายามทว่า กลับต้องเผชิญสภาวะการณ์อันผิดพลาดไปจากอุดมคติคือเรื่องผิดกลายเป็นเรื่องถูก ในที่สุดพวกเขาเผชิญปัญหาที่ไม่มีคำตอบ

5. การเมืองไทยในแม่บทของโครงเรื่องรัฐธรรมนูญที่ 5 (พ.ศ. 2540 – 2550)

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนหนึ่ง สื่อมวลชนบางส่วน ปัญญาชนจำนวนหนึ่ง และคณะบุคคลที่ต่อต้านเผด็จการทหารคณะธิปไตยพยายามเรียกร้องและทำการประท้วงทางการเมืองเพื่อให้ได้มาซึ่งระบอบการปกครองที่มีความเป็นประชาธิปไตยตามหลักการสากล ซึ่งการเรียกร้องและการประท้วงหลายครั้งนำไปสู่การนองเลือดดังกรณีที่เกิดขึ้นเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 รวมถึงกรณีการจับกุมคุมขังผู้ต่อต้านรัฐธรรมนูญเผด็จการระหว่างช่วงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม ที่ได้ทำการถล่มรังที่ไม่รับร่างรัฐธรรมนูญที่จะมีการลงประชามติในวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2559 ทั้งนี้ กล่าวได้ว่าบรรดาผู้ที่นับเป็น “กลุ่มหัวก้าวหน้า” รุ่นทศวรรษ 2550 (2007) ที่เรียกร้องระบอบประชาธิปไตยที่เป็นหลักการสากลเหล่านั้น พยายามต่อสู้ทางอุดมการณ์อย่าง “คณะราษฎร” เพื่อบรรลุดุจดมคติอันรุ่งโรจน์ให้ประเทศมีความเป็นประชาธิปไตยตามหลักการสากล ซึ่งโดยความหมายตามตาราง “แม่บทของโครงเรื่อง” ในหนังสือชื่อ *Plots Unlimited* ที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ ขององค์ประกอบ A (A clauses) องค์ประกอบ B (B clauses) และ องค์ประกอบ C (C clauses) โดยตารางนี้เรียกว่า “ตารางประสานองค์ประกอบแห่งแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlots with Interchangeable Clauses Chart) หรือ “ตารางแม่บทของโครงเรื่อง” (MasterPlot Chart) นั้น

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

กล่าวได้ว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบ

ประชาชนส่วนหนึ่ง สื่อมวลชนบางส่วน ปัญญาชนจำนวนหนึ่ง และคณะบุคคลที่ต่อต้านเผด็จการทหารคณาธิปไตย ที่นับเป็น “กลุ่มหัวก้าวหน้า” รุ่นทศวรรษ 2550 (2007) เผชิญกับสถานการณ์ทางการเมืองที่ทำให้จำต้องอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ ที่ไม่ยืดหยุ่นกับประชาชนและที่ให้พื้นที่การครองอำนาจแก่ “กลุ่มราชานิยม” อย่างมากมายจนสามารถสถาปนารัฐบาลที่สร้างนโยบายการบริหารบ้านเมืองแบบรัฐราชการ และสร้างสังคมบ้านเมืองให้เป็นระบอบประชาธิปไตยแบบไทยภายใต้อำนาจเผด็จการทหารคณาธิปไตย สถานการณ์เช่นนี้นับเป็นอุปสรรคใหญ่หลวงอย่างยิ่งที่ทำให้ความหวังที่จะไปถึงความไฝฝันในระบอบประชาธิปไตยที่เป็นหลักการสากลยิ่งห่างไกลออกไปจนเสมือนเป็นความรางเลือนยิ่งไปกว่านั้นยังส่งผลให้ความหวังทางการเมืองของ “กลุ่มหัวก้าวหน้า” หยุตน์อย่างปราศจากบทบาทและพลังทางการเมืองโดยทันที ดังนั้นกล่าวได้ว่าระบบรัฐราชการและสภาพการเมืองที่เป็นระบอบประชาธิปไตยแบบไทยภายใต้อำนาจ

เผด็จการทหารคณาธิปไตยกลายเป็นอุปสรรคต่อการชิงอำนาจนำบนพื้นที่รัฐธรรมนูญของ “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ซึ่งพวกเขาต้องฟันฝ่าข้ามไปให้พ้น

“กลุ่มหัวก้าวหน้า” รุ่นทศวรรษ 2550 (2007) ในยุคระบอบประชาธิปไตยแบบไทยภายใต้อำนาจเผด็จการทหารคณาธิปไตย ผู้พยายามต่อสู้ทางอุดมการณ์อย่าง “คณะราษฎร” เพื่อบรรลุดุตมคติอันรุ่งโรจน์ให้ประเทศมีความเป็นประชาธิปไตยตามหลักการสากลมาจนถึง พ.ศ. 2557 แต่เหตุการณ์ทางการเมืองกลับมิได้เป็นไปสมดังเจตนา ตรงกันข้ามเรื่องราวกลับพลิกผันกลายเป็นทางนำไปสู่การปราศจากบทบาททางการเมือง และการชิงอำนาจนำบนพื้นที่รัฐธรรมนูญยิ่งห่างไกลความจริงจนจะกลายเป็นเรื่องราวของอดีต อันมีความหมายว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” รุ่นท้ายสุดดังกล่าว รับหน้าที่ที่นำไปสู่ความหายนะที่ไม่บรรลุดต่อดุตมคติของตนเอง พวกเขาจำต้องเสียสละอย่างมากในความพยายามทว่า กลับต้องเผชิญสภาวะการณ์อันผิดพลาดไปจากอุดมคติคือเรื่องผิดกลายเป็นเรื่องถูก ในที่สุดพวกเขาเผชิญปัญหาที่ไม่มีคำตอบ

ตารางสรุป แม่บทของโครงเรื่อง แบ่งตามรัฐธรรมนูญยุคที่ 1-5

- A [8] หมายถึง ลักษณะของตัวละครตามประเภทที่ระบุไว้ในวงเล็บ
- B [37] หมายถึง เรื่องราวเหตุการณ์ตามประเภทที่ระบุไว้ในวงเล็บ
- C [4] [6] [10] [13] หมายถึง สภาวะตัวละครหลักที่เกิดจากการดำเนินไปของเหตุการณ์ที่ระบุไว้ในวงเล็บ

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

รัฐธรรมนูญ ยุคที่ 1-5	ตัวละครหลัก กลุ่มหัว ก้าวหน้า [Protagonist]	ลักษณะแม่บท ของโครงเรื่อง สำหรับตัวละคร กลุ่มหัวก้าวหน้า [A] [B] [C]	ความขัดแย้ง	ตัวละครปฏิปักษ์ กลุ่มราชานิยม [Antagonist]	ผลลัพธ์ของ ความขัดแย้ง
รัฐธรรมนูญยุค ที่ 1 [2475- 2489]	คณะราษฎร	A [8] มีการกิจ B [37] ฟันฝ่า อุปสรรคเพื่อไป ให้ถึงอุดมคติ C [4] พบหายนะ [6] เสียสละ อย่างมาก [10] เผชิญกับ เรื่องผิดเป็นเรื่อง ถูก [13] เผชิญกับ ปัญหาที่ไม่มี คำตอบ	ชิงอำนาจนำบน พื้นที่ รัฐธรรมนูญ	ช่วงชิงอำนาจนำ บนพื้นที่ รัฐธรรมนูญกับ กลุ่มหัวก้าวหน้า	กลุ่มราชานิยม ครองอำนาจนำ บนพื้นที่ รัฐธรรมนูญ
รัฐธรรมนูญยุค ที่ 2 [2490- 2502]	กลุ่มหัวก้าวหน้า นำโดยนายปรีดี พนมยงค์	A [8] มีการกิจ B [37] ฟันฝ่า อุปสรรคเพื่อไป ให้ถึงอุดมคติ C [4] พบหายนะ [6] เสียสละ อย่างมาก [10] เผชิญกับ เรื่องผิดเป็นเรื่อง ถูก [13] เผชิญกับ ปัญหาที่ไม่มี คำตอบ	ชิงอำนาจนำบน พื้นที่ รัฐธรรมนูญ	ช่วงชิงอำนาจนำ บนพื้นที่ รัฐธรรมนูญกับ กลุ่มหัวก้าวหน้า	กลุ่มราชานิยม ครองอำนาจนำ บนพื้นที่ รัฐธรรมนูญ

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

รัฐธรรมนูญ ยุคที่ 1-5	ตัวละครหลัก กลุ่มตัวก้าวหน้า [Protagonist]	ลักษณะแม่บท ของโครงเรื่อง สำหรับตัว ละครกลุ่มตัว ก้าวหน้า [A] [B] [C]	ความขัดแย้ง	ตัวละครปฏิปักษ์ กลุ่มราชานิยม [Antagonist]	ผลลัพธ์ของ ความขัดแย้ง
รัฐธรรมนูญยุค ที่ 3 [2511- 2519]	กลุ่มตัวก้าวหน้า รุ่นใหม่ คือ นิสิต นักศึกษา นักเรียน ปัญญาชน และ ประชาชนจำนวน เรือนแสน	A [8] มีภารกิจ B [37] พันฝ่า อุปสรรคเพื่อ ไปถึงอุดม คติ C [4] พบ หายนะ [6] เสียสละ อย่างมาก [10] เผชิญ กับเรื่องผิดเป็น เรื่องถูก [13] เผชิญ กับปัญหาที่ไม่ มีคำตอบ	ชิงอำนาจนำบน พื้นที่ รัฐธรรมนูญ	ช่วงชิงอำนาจนำ บนพื้นที่ รัฐธรรมนูญกับ กลุ่มตัวก้าวหน้า	กลุ่มราชานิยม ครองอำนาจนำ บนพื้นที่ รัฐธรรมนูญ
รัฐธรรมนูญยุค ที่ 4 [2520- 2534]	กลุ่มตัวก้าวหน้า คือ ประชาชน จำนวนหนึ่ง สื่อมวลชนจำนวน หนึ่ง และ นายทหาร ประชาธิปไตย	A [8] มีภารกิจ B [37] พันฝ่า อุปสรรคเพื่อ ไปถึงอุดม คติ C [4] พบ หายนะ [6] เสียสละ อย่างมาก [10] เผชิญ กับเรื่องผิดเป็น เรื่องถูก [13] เผชิญ กับปัญหาที่ไม่ มีคำตอบ	ชิงอำนาจนำบน พื้นที่ รัฐธรรมนูญ	ช่วงชิงอำนาจนำ บนพื้นที่ รัฐธรรมนูญกับ กลุ่มตัวก้าวหน้า	กลุ่มราชานิยม ครองอำนาจนำ บนพื้นที่ รัฐธรรมนูญ

เน้นความเป็นจริง ปกป้ององค์ความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่สำคัญ

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

รัฐธรรมนูญ ยุคที่ 1-5	ตัวละครหลัก กลุ่มตัวก้ำวหน้า [Protagonist]	ลักษณะแม่บท ของโครงเรื่อง สำหรับตัว ละครกลุ่มตัว ก้ำวหน้า [A] [B] [C]	ความขัดแย้ง	ตัวละครปฏิกษ์ กลุ่มราชานิยม [Antagonist]	ผลลัพธ์ของ ความขัดแย้ง
รัฐธรรมนูญยุค ที่ 5 [2540- 2550]	กลุ่มตัวก้ำวหน้า รุ่นทศวรรษ 2550 (2007) คือ ประชาชนส่วน หนึ่ง สื่อมวลชน บางส่วน ปัญญาชนจำนวน หนึ่ง และคณะ บุคคลที่ต่อต้าน เผด็จการทหาร คนอาธิปไตย	A [8] มีภารกิจ B [37] ฟันฝ่า อุปสรรคเพื่อ ไปถึงอุดม คติ C [4] พบ หายนะ [6] เสียสละ อย่าง มาก [10] เผชิญ กับเรื่องผิดเป็น เรื่องถูก [13] เผชิญ กับปัญหาที่ไม่ มีคำตอบ	ชิงอำนาจนาบน พื้นที่ รัฐธรรมนูญ	ช่วงชิงอำนาจนา บนพื้นที่ รัฐธรรมนูญกับ กลุ่มตัวก้ำวหน้า	กลุ่มราชานิยม ครองอำนาจนา บนพื้นที่ รัฐธรรมนูญ

สรุปผลและอภิปรายผล

การเมืองการปกครองของประเทศไทยหลัง
ระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์
นับตั้งแต่คณะราษฎรได้ดำเนินการปฏิวัติเมื่อ
พ.ศ. 2475 จนถึง พ.ศ. 2557 นับเป็นเหตุการณ์
เรื่องราวที่มีคำอธิบายอันเกิดจากการตีความหมาย
ข้อมูลที่ถูกกล่าวได้ว่าเป็นการประกอบสร้าง
เหตุการณ์เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ดังนั้น
การอธิบายเหตุการณ์ดังกล่าวผ่านกลวิธีการเล่า
เรื่องตามแม่บทของโครงเรื่องสามารถช่วยให้เห็น
ภาพร่างความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์อย่าง
ชัดเจน ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

การศึกษาการเมืองไทยในแม่บทของ
โครงเรื่องตามบทบาทการชิงอำนาจนาบนพื้นที่

รัฐธรรมนูญระหว่าง “กลุ่มตัวก้ำวหน้า” ในฐานะ
เป็นตัวละครหลัก (protagonist) และ “กลุ่มราชานิยม”
ในฐานะเป็นตัวละครปฏิกษ์ (antagonist) โดย
พิจารณาผ่านแม่บทของโครงเรื่อง (theme) ซึ่ง
อิงอยู่กับโครงเรื่อง (plot) จำนวน 5 โครงเรื่องที่
แบ่งตามยุคสมัยรัฐธรรมนูญ และนำเสนอ
เรื่องราวเหตุการณ์ตามแนวทางการจัดวาง 4
ขั้นตอน คือ (1) เปิดเรื่อง (2) ความปรารถนาของ
ตัวละคร (3) ตัวละครเผชิญอุปสรรคปัญหา และ
(4) จบเรื่องอย่างทรงพลัง พบว่า “กลุ่มตัวก้ำวหน้า”
สูญเสียศักยภาพในการชิงอำนาจนาบนพื้นที่
รัฐธรรมนูญตลอดมา นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับ
แรกจนถึงฉบับท้ายสุดในสมัยปัจจุบัน

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

ทั้งนี้ การสูญเสียศักยภาพการครองอำนาจนำดังกล่าวนี้มีความหมายว่า “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ไม่สามารถดำรงหลักการการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามหลักสากลที่เป็นอุดมคติของตนได้อย่างถาวรแม้ว่าได้ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 เพราะ “อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย” ที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญทุกฉบับ มิได้ยึดโยงอยู่กับประชาชนผ่านสภาผู้แทนราษฎรและผ่านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอย่างเป็นจริงที่สุด ตรงกันข้ามเมื่อสถานการณ์ทางการเมืองของ “กลุ่มราชานิยม” ปรากฏเค้าลางของการสูญเสียอำนาจนำทางการเมือง รัฐธรรมนูญที่บังคับใช้อยู่ ณ ขณะนั้นจะถูก “ฉีกทิ้ง” โดยรัฐประหารที่กระทำจาก “กลุ่มอำนาจนิยม” คณะปฏิวัติทหาร ซึ่งทำมาแล้ว 13 ครั้ง โดยแต่ละครั้งห่างกันเฉลี่ย 6 ปี 3 เดือน 21 วัน ปราศจากรัฐประหารนานที่สุด 15 ปี 7 เดือน 1 วัน สั้นที่สุด 0 ปี 2 เดือน 20 วัน และรัฐธรรมนูญจะถูกร่างขึ้นใหม่ตลอดมา ทั้งนี้ เพื่อกู้ชิงพื้นที่กลับคืนให้มาอยู่ในการกุมอำนาจนำของฝ่ายตน

กล่าวได้ว่า การแทรกแซงการเมืองของคณะปฏิวัติทหารเป็นเงื่อนไขและอุปสรรคขัดขวางอย่างมากต่อระบอบประชาธิปไตยตามหลักการสากล ที่เป็นอุดมคติของ “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ทั้งนี้ อุปสรรคขัดขวางนั้นเรียกว่า “วงจรอุบาทว์” (vicious cycle) ด้านการเมืองการปกครองประเทศไทยที่หมุนวนมานาน 83 ปี อันได้แก่ รัฐประหาร รัฐธรรมนูญ การเลือกตั้ง รัฐสภา วิกฤตการณ์ ดังนั้น ในมิติแม่บทของโครงเรื่อง “กลุ่มหัวก้าวหน้า” ในสังคมวัฒนธรรมการเมืองไทยจึงเป็นกลุ่มบุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ที่ฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้บรรลุอุดมคติอันรุ่งโรจน์ แต่กลับต้องรับหน้าที่ที่น่าไปสู่

ความหายนะจะต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวง เผชิญสถานการณ์เรื่องผิดกลายเป็นเรื่องถูก ในที่สุด ต้องเผชิญปัญหาที่ไม่มีคำตอบตลอดมา จนถึงเวลาปัจจุบัน เหตุนั้น แม่บทของโครงเรื่องหรือแก่นเรื่องของการเมืองไทยนับจากปีพุทธศักราช 2475-2557 คือ “ผู้มีภารกิจต้องฟันฝ่าอุปสรรคแต่อาจพบกับความหายนะ” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอาจไม่ได้อยู่ที่นั่น” นอกจากนั้นที่สำคัญที่สุดคือ ถ้าแก่นเรื่องเป็นเช่นเดิม อนาคตสังคมวัฒนธรรมการเมืองไทยจะเป็นเช่นเดิมเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การเมืองไทยในแม่บทของโครงเรื่อง (2475-2557) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องเดียวกันนี้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ การศึกษาประวัติศาสตร์สังคมวัฒนธรรมการเมืองไทยโดยปรกติมักเป็นการเรียนการสอนแบบท่องจำ โดยมิได้มีลักษณะของการทำความเข้าใจเรื่องราวเหตุการณ์เชิงโครงสร้างของการเล่าเรื่องหรือการหาความหมายของเรื่องราวเหตุการณ์ตามแม่บทของโครงเรื่อง เหตุนั้น การเรียนการสอนประวัติศาสตร์การเมืองไทยแบบท่องจำจึงเป็นเสมือนภาพนิ่งที่มิได้เอื้อให้เกิดการต่อยอดเชิงวิชาการที่เรียกว่า “เปิดความรู้ใหม่” และมีได้เปิดทางให้ผู้เรียนมองเห็นอนาคตของสภาพการเมืองการปกครองของสังคมไทย ทั้งนี้ในทางตรงกันข้าม หากการเรียนการสอนประวัติศาสตร์สังคมวัฒนธรรมการเมืองไทยมีการประยุกต์หลักการด้านการเล่าเรื่องซึ่งเป็นศาสตร์ทางวรรณกรรมเข้าไปอธิบายเหตุการณ์

เน้นความเป็นวัฏจักรของสังคมที่อุดมด้วยคุณธรรมให้เกิดขึ้น เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สังคม

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

เรื่องราวต่าง ๆ ทางประวัติศาสตร์การเมือง การปกครองแล้ว ผลลัพธ์ที่ได้ไม่เพียงแต่เป็นการ นำความรู้จากศาสตร์ทั้งสองมาส่งทางแก่กันและ กัน แต่ยังสามารถใช้หรือนำผลการศึกษาวิจัยนี้ อธิบายอนาคตการเมืองไทยได้อีกโสดหนึ่งด้วย ดังกรณีผลการศึกษาวิจัยนี้ที่พบว่าแม่บทของ โครงเรื่องหรือแก่นเรื่องของการเมืองไทยนับจาก ปีพุทธศักราช 2475-2557 คือ “ผู้มีภารกิจ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคแต่อาจพบกับความหายนะ” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า “ความพยายามอยู่ที่ ไหนความสำเร็จอาจไม่ได้อยู่ที่นั่น” นอกจากนี้ที่ สำคัญที่สุดคือ ถ้าแก่นเรื่องเป็นเช่นเดิม อนาคต สังคมวัฒนธรรมการเมืองไทยจะเป็นเช่นเดิม เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผลการศึกษาวิจัยนี้สามารถสนับสนุนการศึกษา ประวัติศาสตร์รัฐศาสตร์ด้านการเมืองการปกครองไทย ผ่านกระบวนการวิธีทางวรรณกรรมและศึกษา วรรณกรรมผ่านมิติทางประวัติศาสตร์ได้ เพื่อเปิด ความรู้ใหม่สำหรับการทำความเข้าใจสังคมและ วัฒนธรรม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ เกี่ยวกับบทบาทนายกรัฐมนตรียุคประเทศไทยใน แม่บทของโครงเรื่อง เพื่อเปรียบเทียบในด้านการ ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย

2.2 ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ เกี่ยวกับบทบาทนายกรัฐมนตรียุคระหว่างประเทศ ไทยและประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ วรรณกรรมท้องถิ่นผ่านแม่บทของโครงเรื่อง เพื่อ เปรียบเทียบในด้านการส่งเสริมระบอบ ประชาธิปไตย

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ฤาเดช เกิดวิชัย อธิการบดี และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวริย์ ยอดนิม ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและ พัฒนา ที่สนับสนุนและอนุมัติทุนอุดหนุนการวิจัย จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ ขอขอบคุณนักวิชาการที่แต่งตำราซึ่งผู้วิจัยใช้ศึกษา ค้นคว้าประกอบการศึกษาวิจัยเรื่องนั้น นอกจากนี้ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่จากสถาบันวิจัยและพัฒนาทุก คนที่ให้คำแนะนำในการเสนอโครงการวิจัยประจำปี พ.ศ. 2559 จนทำให้การวิจัยนี้สำเร็จตาม วัตถุประสงค์

References

- Cook, W. W.(1928) *Plotto The Classic Plot Suggestion Tool For Writers of Creative Fiction*. (U.S.A.: Norton Creek Press, originally published 1928).
- Eawsriwong, N. (2000). *Rattanakosin History in Ayudhya Chronical*. 3rd Ed. Bangkok: Matichon Publishing House. (in Thai).
- Kasetsiri, Ch. (2006). *Political History of Thailand 1932-1957*. 2nd Ed. Bangkok: The Foundation for the Promotion of Social Sciences and Humanities Textbooks Project. Ruankaew.
- Phongpaichit, P. and Baker, Ch. (1999). *Setthakit kanmuang thai samai krungthep*. 2nd Ed.

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

- Prompanjai, A. (2015). The Thai bureaucratic polity during the general Prem Tinsulanonda period: The problems of semi-democratic regime (1980 -1988). **Journal of Social Sciences**, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University Vol. 45 No 2 (Jul-Dec2015), 77. (in Thai) Publishing. (in Thai).
- Sathitniramai, A. (2013). **Ratthai kub karnpatiroob settakij chak kamnerd toonniyom naitanakarn toong wikrit settakij 1997**. Bangkok: Samesky Books. (in Thai).
- Sattayanurak, A. (1987). **The Transformation of Historical Consciousness and the Changes in Thai Society from the Reign of King Mongkut to 1932 A.D.** (Thesis). Bangkok: Department of History, Chulalongkorn University. (in Thai).
- Sawyer, T. & Weingarten, A.D., Plots Unlimited. (Malibu, California: Ashleywilde, 2004). **Tropics of Discourse: Essays in Cultural Criticism**. Johns Hopkins University Press, Baltimore and London, USA and UK 1987. Silkworm Books. (in Thai).
- Well, J.S. **Plot & Structure**. (OH, USA: Writer's Digest Books. 2004).
- Winichakul, Th. (2001). "History Study on Postmodern" in **Luamkotngaokorpoapaendin**. Bangkok: Matichon Publishing House. (in Thai).